

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף ל"ג למסקנא

דף ל"ג ע"א – ע"ב

א. מי שיצתה אבן מתחת ידו, והוציא הלה את ראשו וקיבלה, ונהרג, פטור מגלות, שנאמר 'זמצא' פרט לממציא את עצמו. ואם הוזק, י"א שהזורק חייב בארבעה דברים, וי"א שהוא פטור.

ב. פועלים שנכנסו לביתו של בעל הבית כדי לתבוע את שכרם, ונגחם שורו של בעל הבית, או שנשכס כלבו, ומתו, אם הוא מצוי בעיר, פטור. ואם אינו מצוי אלא בבית, חייב. ואם פעמים הוא מצוי בעיר ופעמים לא, וקראו לו מפתח ביתו, והשיב אין, לת"ק פטור, שכוונתו שימתינו מבחוץ והוא יבוא אליהם, ולאחרים חייב, כי משמעו שיכנסו אליו בפנים.

ג. שני שוורים תמים שחבלו זה את זה, שמין מי הזיק את חברו יותר, ומשלם חצי מן המותר. היו שניהם מועדים, משלמים במותר נזק שלם. אחד תם ואחד מועד, אם המועד הזיק יותר, משלם במותר נזק שלם. ואם התם הזיק יותר, משלם במותר חצי נזק.

ד. שני אנשים, או אדם ושור המועד, שחבלו זה בזה, משלמים במותר נזק שלם. אדם ותם שחבלו זה בזה, אם האדם הזיק יותר, משלם במותר נזק שלם, ואם התם הזיק יותר, לתנא קמא משלם חצי נזק מן המותר, ולרבי עקיבא נזק שלם מגופו.

ה. שור תם שהזיק, לרבי ישמעאל, שמין אותו בבית דין, והמזיק יתן לניזק מעות כנגדו כשיעור חצי נזקו. ולרבי עקיבא יוחלט השור לניזק. ולפיכך, אם המזיק שוה מנה, ונגח לשור שוה מאתיים, והנבילה אינה שוה כלום, לרבי עקיבא נוטל את השור, ולרבי ישמעאל ישלם לו מנה.

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

ו. הקדיש הניזק את השור המזיק, לרבי ישמעאל אינו קדוש, שאין לו בו כלום. ולרבי עקיבא קדוש. ואם הקדישו המזיק, צריך ליתן דבר מועט בפדיונו, שמא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון.

ז. מכרו המזיק, או שנתנה במתנה, לרבי עקיבא אינו מכור, שהוא של ניזק. ולרבי ישמעאל מכור לרדיא, שאם חרשו הקונה אינו נותן דמי חרישה לניזק, אבל הניזק חוזר וגובהו, גם לסובר שלוח המוכר מטלטלים אין בעל חוב גובה מלקוחות אפילו אם עשאו אפותיקי, שור הנוגח יש לו קול, ודינו כעבד שעשאו אפותיקי ומכרו, שבעל חוב גובה ממנו. ואם מכרו הניזק, לרבי עקיבא הוא מכור ולרבי ישמעאל לא.

ח. וכל זה קודם שעמד בדין, אבל לאחר שעמד בדין, נשתעבד גופו לניזק גם לרבי ישמעאל ונעשה שלו, ולפיכך אם מכרו המזיק או הקדישו או שנתנו במתנה לאחר העמדה בדין, לא עשה כלום.

ט. שור תם שהזיק, ושחטו המזיק קודם שנגמר דינו, גובה הניזק מבשרו, והמזיק פטור מן הדמים שפחתו שחיטה, כי המזיק שעבודו של חברו פטור. אבל אם שחטו לאחר שנגמר דינו, צריך לשלם לניזק דמים שפחתו שחיטה.

י. שור מועד שהזיק, ומכרו המזיק, או הקדישו, או שחטו ונתנו במתנה, מה שעשה עשוי, ואפילו לאחר שעמד בדין. לפי שמשלם מן העליה.

יא. המזיק שעבודו של חברו, כגון שחפר בורות שיחין ומערות בקרקע המשועבדת לו, פטור. וכן השורף שטרותיו של חברו, פטור.

יב. בעל חוב של מזיק, שקדם לניזק וגבה שור תם שהזיקו, מוציא ממנו ניזק, בין אם לוח המזיק קודם שהזיק, ובין אם הזיק קודם שלוח, ואע"פ שהלוח קודם לניזק, וגם אם הניזק קדם יש מי שאומר שבעל חוב מאוחר שקדם וגבה, גבה, מוציא ממנו ניזק, כי גם אם היה גובה אותו קודם שהזיק היה מזיק אצלו ומשלם לו. ואם היה מועד, וקדם בעל חוב וגבאו, אין מוציאים ממנו, כי המזיק לא נתחייב לו אלא מן העליה.

לומד יקר! דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600234@etrog.net.il
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il